

lade mig, da jeg ikke troer, at det er udhævet, at bemærke, at den Begunstigelse, som nu findes i det Sted, kommer jo kun de allermeest Velhavende tilgode; thi det er jo netop den meest velhavende Klasse, som besidder saadanne Eigendomme i forskjellige Communer, og det er en Klasse, som fornuftigvis ikke trænger til nogen saadan særdeles Beskyttelse. Jeg skal endvidere tillade mig at bemærke, at det Princip, som nu følges, jo kan medføre, at den, der eier en heel Mængde Eigendomme her i Landet og til Exempel boer i Udlandet, hvor han forbruger sine Penge, ikke nær kommer til at svare den Skat som Landets øvrige Beboere. Det er altsaa ligesom en Præmie, som derved sættes paa at rejse ud af Landet. Med Hensyn til, hvad der er talt om Skovskylbsætningen, da maa jeg ganske særdeles erklære mig enig i det, der er blevet ytret af den ærede Rigsdagsmand for Sørs Amts 3die Valgkreds (Fornesbeck), thi det er efter min Mening ubilligt at følge saavel det Princip, som ligger i Lovudkastet, som det, der er angivet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Øppermann), netop af den Grund, som blev udhævet af den førstnævnte ærede Rigsdagsmand, nemlig at man ofte har beplantet en Grund, som var meget simplere end den, der laa omkring den, og naar man vil skylbsætte denne Grund i Righed med den omliggende, vilde man skylbsætte den høiere, end den i Virkeligheden forsjente. Jeg troer, at det er en saa bethelig Skat, man paa denne Maade vilde komme til at lægge paa Skovene, at man skylber Netfærdigheden at skylbsætte dem saavidt muligt efter de Regler, hvorefter Matriculen i det Hele taget er udarbejdet, og jeg kan ikke see nogen som helst Betænkelighed ved at skylbsætte efter Grunden. Den ærede Forslagsstiller har vel bemærket, at han har en Afsty for Jordsmageriet, og jeg skal heller ikke forsvare det, men jeg holder paa, at naar hele vor øvrige Hartkornsskylbsætning hviler paa dette Jordsmageri, saa bør ogsaa Skovskylbsætningen komme til at hvile derpaa. Dernæst maa jeg bemærke, at naar Hartkornet er beregnet efter de Principer, hvorefter den nye Matricul er udarbejdet, finder jeg det naturligt af Hensyn til den Forpligtelse, der paahviler Fredskov-

eierne, at der gives noget Afslag, og dette Afslag bør naturligvis i det Væsentlige rette sig efter Skovens Bestaanden. Den ærede Indenrigsminister bemærkede igaar, at denne Forpligtelse maatte medføre, at man ikke beskattede Skovene, saaledes forstod jeg ham; men denne Forpligtelse er, det maa jeg bemærke, allerede tagen i Betragtning af Staten, idet Fredskovene ikke svare Hartkornsskat til Staten; idetmindste har det været saaledes i de senere Aar; men jeg skal ikke kunne sige, om der er steet nogen Forandring deri, da jeg i de allersidste Aar ikke har beskæftiget mig med disse Forhold; tidligere har det været saaledes, at Vedkommende nøde et Vederlag for den Forpligtelse, der var paalagt dem, derved, at Hartkornsskatter ikke svarede deraf til Staten. Der kan ikke være det Allermindste iveien for, at Skovene skylbsættes saaledes, at de derved kom til at svare Skat til Kommunen, og jeg vilde ogsaa holde paa det Forslag, der er frenkomet fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Øppermann), nemlig at det, i Overeensstemmelse med den hele Forretningsgang for det Slags Sager, overdroges Matriculcontoiret at besørge denne Skylbsætning udført.

H. Andersen (Dense Amts 4de Valgkreds): De fleste af de ærede foregaaende Talerere have betegnet Bestemmelsen om, at Endel af Udgifterne ved Amtsrepartitionsfonden skulde aarlig bevilges af den lovgivende Magt, som uheldig, og uagtet den ærede Forslagsstiller hyderligere har forklaret, hvad hans Mening var dermed, kan jeg heller ikke andet end betragte denne Bestemmelse som uheldig, thi jeg kan ikke deri see nogen Garanti. Det forekommer mig, at naar et Amtsraad andrager paa Bevilling til at gjøre den eller den Udgift, vilde det være meget besynderligt, om Rigsdagen skulde nægte det, thi den maatte jo dog i de allerfleste Tilfælde antage, at Amtsraadet, der kjender Forholdene nøiere, maatte have Frie til at gjøre denne Udgift, hvorimod jeg paa den anden Side i denne Bestemmelse sees en Indskrænkning i Communernes Frihed til selvstændig at bestyres deres egne Anliggender. Det forekommer mig, at den rette Garanti for, at Udgifterne hverken